

jom den nærværende ikke bliver gennemført, og hvor meget jeg ellers beklager dette, har jeg politisk talt ikke noget Synderligt derimod. Jeg er overbevist om, at i de 71 Byraad, som have indsendt Adressen om dette Forholds Ordning, vil en saadan Standsning af denne Sag vække Statterne til alvorlig at tænke over, hvor de høre hjemme, om de høre hjemme hos det store eller det smaa Hartkorn, og jeg er overbevist om, at Vælgerne allerede adaare skulle vise, at, naar de først komte til at tænke over dette Forhold, ville de allerede til den Tid have fundet deres rette Hjem. Hermed skal jeg tillade mig at tilraade Thinget at forfaste den foreslaaede Dagsorden.

Formanden: 2den Landsthingsmand for 7de Kredts har Ordet.

Madsen: Jeg frasalder Ordet.

Fischer: Det er ikke saa sjældent, at man hører en Udtalelse fremsat, som ogsaa nu fremkom i en meget skarp Form fra den ærede sidste Taler, den nemlig, at den nuværende Regjering ingen Ting kan gennemføre. Dette udtalte det ærede Medlem meget skarpt, og han brugte en nydelig Signelse, idet han talte om en Krands, i hvilken der kunde flettes en frist Blomst. Der er imidlertid en Ting, som man altid tier stille med, naar man fremsætter disse Udtalelser, og det er det, hvor Skylden ligger. Det ærede Medlem fremsførte Faktum, men taug stille med og gjemte i sit stille Sind, hvor Skylden var. Han sagde: Regjeringen kan ingen Ting gennemføre, men han gif ikke det Skridt videre at spørge: hvorfor? Jo, fordi man gjemmer Lovforslagene; man behandler dem ved 1ste Behandling, taler lidt om dem, eller man tier stille ved 1ste Behandling og sender dem i Udvalg. Der dø de da, og hvem er det, der bevirker det? Det ærede Medlem veed ogsaa godt, hvem det er, der gjør det, men han sagde det kun ikke. Der bliver en stor Forskjel mellem det ærede Medlems Betragtning af Sagen, saadan som den nu foreligger og ofte er traadt frem for Alle i sin Umindeligheid, og saadan som han kom til at betragte den for det Tilfælde, at den Dagsorden, som er foreslaaet af det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn (Magen), skulde blive vedtagen. Derjom den Dagsorden bliver vedtagen, saa vidste det ærede Medlem meget godt, hvem der bar Skylden. Saa var det Landsthinget, der standfede Sagen. Altsaa, dersom det er Folkethinget, der standfede Sagen, saa ligger

Skylden hos Regjeringen, thi den kan ingen Ting gennemføre, men dersom det er Landsthinget, der standfede Sagen, saa er det Landsthinget, der bærer Skylden. (Hør!) Lad os nu slaa fast, at dette er den logiske Sammenhæng af denne Rjæde af Betragtninger.

Dam: Jeg vil tillade mig at gjøre den Bemærkning til den ærede sidste Taler, som nu satte sig, at Folkethinget netop ikke har standfede ganske væsentlige Regjeringsforslag; man har jo ogsaa i den senere Tid set, at det ærede Folkething har behandlet Regjeringsforslag overordenlig grundig og hurtigt; men ganske vist, det maa jeg indrømme, Folkethinget bearbejdede ikke disse af Regjeringen klar for klar fremsjatte Forslag, af hvilke det isorveien veed, at der aldeles ikke kan komme Noget ud.

Madsen: Det er kun et Par Bemærkninger fra den sidste ærede Taler, som give mig Anledning til at sige et Par Ord. Han fremhævede at dette Forslag vilde være en Blomst i den Krands af Blomster, som Regjeringen havde foranlediget være visnede. Nei, jeg tror, at denne Krands af visne Blomster findes ikke hos Regjeringen, men i det andet Things Udvalgsprotokoller. Der har man en lang Række af Forslag, som netop viser, hvor det er, at Forslagene visne. Jeg tror derfor ikke, at der kan være Spørgsmaal om, at denne levende Blomst skal kunne pryde Regjeringen; det er en Blomst, som kan danne en passende Afverling i den Krands af visne Blomster, som det andet Thing har prydet sig med. Dernæst nævnte den ærede Taler en Bestemmelse, som jeg ikke kom ind paa, idet han mente, at det egentlig var den, der havde foranlediget mine Indvendinger, nemlig Bestemmelsen om den kommunale Valgret. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at jeg aldeles ikke har berørt denne Bestemmelse, fordi den ikke umiddelbart vedkom de Emner, som jeg tillod mig at omtale, men derimod dem, som jeg principielt har afholdt mig fra at omtale. Jeg skal imidlertid gjøre opmærksom paa en anden Ting, nemlig paa, hvorledes Manglen paa Oplysninger og den derved nødvendiggjorte urimelige Frihed i Henseende til Beskatnings Ordning i de enkelte Kommuner, ogsaa afføder sin Virkning paa dette Punkt. Naar man nemlig læser Motiverne i Betænkningen, saa vil man finde, at det netop er det store Spillerum i Henseende til den Indtægt, der kan medinddrages eller ikke medinddrages under Beskatningen, der er fremhævet som Grunden til, at man har maattet opstille den Regel, hvorved Valgretten gjøres